Murat Uyurkulak

1972'de Aydın'da doğdu. İzmirli. İstanbul'da yaşıyor. *Tol* (2002), *Har* (2006), *Merhume* (2016), *Delibo* (2020) ve *Dipte* (2026) adlı romanları, *Bazuka* (2011) ve *Hoca Baba Amca Ben* (2021) adlı hikâye kitapları var. *Tol* Tiyatro Oyunevi, *Delibo* Tiyatro Alesta tarafından sahneye uyarlandı. Roman ve hikâyeleri on dilde yayımlandı. Hayatını senaristlikle kazanıyor. Özcan Alper'le birlikte yazdığı *Karanlık Gece*, 59. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde en iyi film ve en iyi senaryo ödüllerine değer görüldü.

İNKILÂP

Merhume
Murat Uyurkulak
Roman

© 2026, İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ

Yayıncı Sertifika No: 44066

Genel yayın yönetmeni: Erdem Öztop
Editör: Nesibe Bat
Kapak tasarımı: Hamdi Akçay
Sayfa tasarımı: Gönül Kavak

ISBN: 978-975-10-5061-8
İnkılâp Kitabevi'nde 1. baskı Eylül, 2026
1. baskı April Yayıncılık, 2016

Baskı ve Cilt
Umut Kağıtçılık Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.
Fatih Cad. Yüksek Sok. No:11/1 Merter Güngören İstanbul
Tel: +90 212 637 04 11
Sertifika No: 45162

İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ
Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No. 8
34196 Yenibosna – İstanbul
Tel: +90 212 496 11 11 (Pbx)
Faks: +90 212 496 11 12
posta@inkilap.com
inkilap.com

Bu kitabın her türlü yayın hakları Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince İnkılâp Kitabevi'ne aittir. Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının izni alınmaksızın hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Merhume

BİR CİNAYET ROMANI

MURAT UYURKULAK

İNKILÂP

“Manitu” Şükriye Uyurkulak’ın hatırasına...
“Suzi” Sûzan Akap’a...

Yıldırım Türker’e...

“...
Azımsanamayacak kadar ölmüşüm,
Azımsanamayacak denli ölüyüm
...”
Nilgün Marmara

ELDE ŞU KİŞİLER VAR:

Evren Tunga: Müstakbel mevta... Ölmeden önce sevdiklerini kurtarmaya çalışıyor...

Hilmi Şerbet: Huysuz bir hafiye... Zengin olmak istiyor...

Davut Vahdet: Hilmi Şerbet'in yakışıklı ortağı... Âşık oluyor...

Alper Kenan Kaldıran: Evren Tunga'nın abisi veyahut babası... Suna'yı çok özlüyor...

Suna Kaldıran: Alper Kenan'ın güzel karısı... Kayıp...

Gülsüm Tunga: Evren Tunga'nın annesi... Bir vakitlerin namlı fahişesi...

Şevket Kara: Şerbet ile Davut'un dilsiz badisi... Cinsiyet değiştirmek istiyor...

Kader Atmaca: Evren Tunga'nın genç sevgilisi... Dansözlük ve falcılıkta mahir...

Yusuf Sertoğlu: Eski yazar, yeni ayyaş... On bin lira bekliyor...

ELDE ŞU İPUÇLARI VAR:

Evren Tunga'nın doldurduğu on dört adet kaset... Yusuf Sertoğlu'nun yazdığı dört adet not defteri... Şevket Kara'nın tuttuğu bir adet günlük...

ELDE ŞU SORU VAR:

Yani, siz, hepiniz?

KASETTEN

1-A

Giriş Talimi

Bir gün, öyle bir an geldi ki, kötü biri olmaya karar verdim. Taştan bir kalple kurtulurum sandım. Ama çok geçti artık, tüm vakitlerin sahibi silahına benden önce davranmıştı, şahane bir tebessümle bastı tetiğe, kurtulamadım, günaha girdiğimle kaldım.

Şimdi önümarkamsağımsolumüstümbaşımyüzümgözüm tövbe... Sanskritin Uruguay lehçesinde bir bebeğin telaşlı, kuyruklu, muzaffer yarısı demek değil tövbe. Nice yoksula kamyon kamyon kamulaştırılmış sosis yedirmek manasına da gelmiyor, ki hatırlıyorum Gandicik, yıllar evvel, Taksim Otuzbir Şenlikleri sırasında çocuğu olmayan kadınlar, fişek misali oradan oraya uçuşan tövbeler altında ısırgan otlarını çiğniyorlardı, ayaklarıyla değil ağızlarıyla, kıpkırmızı kabarmış dudaklarından çenelerine hâki sular akıyordu, zira atadan şifacı meşhur bir çilingir, Taksim Meydanı'ndaki ısırganların kısırlık illetine deva olduğunu söylemişti.

Viyana kapılarından kırık anahtarlarla dönüldüğü vakitler İstanbul'da kısır kadınları, boyunlarına demir tasma takıp

sokaklarda dolaştırırlarmış, tasmanın anahtarını da tam Bebek mıntıkasından Boğaz'a atarlarmış, ezkaza doğum yapana dek kalırmış o tasma boyunlarında. Doğumdan hemen sonra muhitin çilingiri tasmayı açmaya çağrılırmış, para ödemezlermiş çilingire, onun yerine, lohusa safhasından sonra bahtiyar anneyle üç halvet hakkı verilirmiş, üç halvetin bir dahi veladete vesile olacağı düşünülürmüş. Taze canların kapısını açamazsa çilingirin ümmetten olmadığına hükmedilirmiş, açarsa olduğuna...

Boğaz'ın iki yakası içsavaşı müteakip dev duvarla ayrılmadan önce bunun gibi havalı hikâyeler döktüren kabası ayyıldız, pazısı bismillah dövmeli bir şair vardı, Hak ile haz arasında kalmıştı, bir müddet tebdil-i kıyafet edip nice batakhane eşiği aşındırdı, cilveleşme esnasında bilumum muzaffer ecdadın felekfeza cenkleri zihninde sepya resimler misali resmigeçide başladığından bir defa olsun rahata eremedi, nihayet hazdan umudu kesip tövbe etti, bekârlık andı içti, köşe yazarlığı, televaizlik, vekillik, bakanlık, simsarlık derken karun kadar zengin oldu, kalan ömrünü çil çil cumhuriyet altınlarına attırarak geçirdi ki dört martı, üç güvercin, iki kuzgundan müteşekkil uçuk bir çete, şahdamarına vahşi bir gelincik musallat etmek marifetiyle canını almış diye anlatırlar, ben vefatını duyduğumda ellerimi antibakteriyel sabunla yıkıyordum, közlenmiş kırmızıbiberli pizza söylemiştik, beni severlerdi vaktiyle, mayhoş tuhafiye, küflü kırtasiye kokusu, sadak ve azim! Azim demişken, diyorlar ki sevmek, sevilmek, bir de girmek! Diyorlar ki mevzu budur gerisi palavra. Hal böyleyken biz oturup bir kitap yazalım yine, ne lüzum varsa. Müptezel memleket dingili tosuncuklar için bir giriş deneyelim önce. Necip bir topluluk adına girdiğimize göre sapı sert başı dik olsun. Kurtlanmış nice cıvık yaradan gayet iyi bilindiği üzere, bir bakmışsın kaplan kesilip el enseyle altına alan, bir bakmamışsın mahzun çocuk gibi salya

sümük koyna giren bir güruhtur bu. O sebepten biraz muğlak biraz ağlak da olsun...

Sevmeyeceksin, güvenmeyeceksin, delirmeyeceksin! Burada seveni çizerler, delireni düzerler, derviş değil berduş ederler, geberir gidersin. Uzaklarda koca koca şehirler delirip üzerine emekli maaşı bile alıyormuş. Hiç umutlanma, zifiri bir deliğe tıkarlar, marşlar çığıra çığıra düzerler. Büyük lafları da düzülürken edersin artık, hürriyetmüsavatuhuvvet, o olmazsa vatanmilletsakarya, o da olmadı hürteşebbüsserbestpiyasa, bu cennet topraklara şakır şakır yağmur yağmazken, yağma alışkanlığından miras kalaslığına lanet ederek, sıcak sulara varmak için kafalarını zehir gibi işleten gâvurlara sefil küfürler geveleyerek... Lan oğlum, lan kızım, çocuksun sen, bücür ve ayısın lan, bütün bu boklu manzara senin iyiliğin için lan! Kapa çeneni oturduğun yerde otur. Oturduğun yer sertliği tuhaf ve ılık bir yurttur, ki arada bir kalkıp şanlı maziye bakarak inmeyi, kalkıp tekrar inmeyi, kalkıp tekrar inmeyi, inleyerek sevmeyi, severek ölmeyi, nihayet indiğin ve indirdiğin yerde hiç olmazsa yaşadığına şükretmeyi ihmal etme lan!

İhmal demişken, az önce empidokuzpleyırımda merhum Münir Nurettin, "O daha genç yaşında, benimse geçmedi çağım!" diye değiştirdi, ya da kim bilir, bir nevi tamamladı merhum Necdet Atılgan'ın güftesini, billur sesli akıncı Selçuk, çağ değiştiren efradın torunu 1964 model İstanbullulardan azman bir alkış aldı. Memlekette canlı kaydı yapılan ilk konserdir bu. "Biraz Kül Biraz Duman"da mest eden, "Hatırla Maziyi" şarkısında hüzünlendiren, "Kalamış"ın gazelinde coşan, "Yeniçeriye Gazel"de etten kemikten bir kös olan, "Endülüs'te Raks"la kendinden geçen, "Kör Kuyular"a yuvarlanan, rindlerle beraber ölen Münir Nurettin Selçuk, vokalistlerinden birkaçına çağını göstermiş midir, merak ederim.